

Tekenen in de tijd 36

29 maart-4 april 2020

Afgelopen vrijdag zegende paus Franciscus de stad Rome en de wereld. 'Het begin van geloof is weten dat we redding nodig hebben', zei hij. Dit besef bracht hij voor God en hij verkondigde Gods blijvende aanwezigheid bij ons. Erik Borgman over de weg naar Pasen.

Ook in een bijzondere tijd zijn sommige momenten nog weer extra bijzonder. Voor mij was de extra zegen *Urbi et Orbi* – voor stad (Rome) en wereld – door paus Franciscus afgelopen vrijdag zo'n bijzonder moment: het lege Sint-Pietersplein, de monstrans die benadrukt dat niet de paus of de kerk zegent, maar God zelf door de aanwezigheid van Christus onder de gedaante van Brood, de politieszirenes die klonken en de blauwe zwaailichten die vaag in de verte te zien waren. Eenzaamheid en verbondenheid in één beeld, terug te zien op de site van [KRO-NCRV](#).

De coronacrisis laat zien dat niemand zichzelf kan redden, zei de paus. We hebben anderen nodig. Hij benadrukte dat veel mensen in hun gedrag laten zien dat ze dit begrijpen. We zouden niet zo snel mogelijk onze illusie van onkwetsbaarheid moeten willen herstellen, maar ons ten volle moeten realiseren dat we afhankelijk zijn en in deze kwetsbaarheid op God vertrouwen. 'De Heer omarmen om de hoop te omarmen', zei de paus, 'dat is de kracht van het geloof, die ons bevrijdt en ons hoop geeft.'

In het evangelie van deze zondag wekt Jezus zijn vriend Lazarus op uit de dood. Hij draagt vervolgens de omstanders op de zwachtels los te maken en hem te laten gaan (Johannes 11,44). 'Ik ben de verrijzenis en het leven', zegt Hij (vers 25): in hem mogen we vrij van angst voor de dood leven en hoeven wij ons niet te laten beperken tot wat mogelijk lijkt. God heerlijkheid zal zich op ongedachte wijze blijken te tonen (vgl. vers 40) als wij 'in zijn liefde' blijven. Dat wil zeggen als wij elkaar liefhebben zoals Hij ons heeft liefgehad (Johannes 15,9.12) en niet bang zijn desnoods het leven erbij in te schieten (vers 13).

Wij zijn definitief op weg naar de gedachtenis van Jezus' lijden, dood en verrijzenis. Wij doen in het Huis van Dominicus ons best om niet alleen voor Palmzondag, komende zondag, maar ook voor Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paasmorgen in de week erop vieringen te maken die op onze website via YouTube te zien zullen zijn. Deze zondag was er aanvankelijk een technisch probleem en kon de viering wat later worden bekeken dan de bedoeling was. We improviseren en niemand kan zichzelf redden, maar we helpen elkaar. Er zijn ook gevorderde plannen om kleine filmpjes te maken waarin wijkgenoten vertellen hoe het ze vergaat, deze dagen en weken. Het is een uitdrukking van verbondenheid op momenten waarop het moeilijker is elkaar rechtstreeks te spreken.

De Mariakapel is deze dagen elke ochtend open, ook op zaterdag en zondag. Wij merken dat velen graag willen laten blijken het even niet alleen te kunnen. Er worden kaarsjes opgestoken, intenties in het intentieboek geschreven en mensen zitten of staan er kortere of langere tijd in stilte. Maria bewaart het allemaal in haar hart (Lucas 2,19) en brengt het voor Gods aangezicht.

Om elkaar te ondersteunen en in het hart te houden, staat er bij de ingang een mand waarin spullen voor de voedselbank kunnen worden gedaan. Omdat de supermarkten minder aangeleverd krijgen en veel mensen hamsteren, blijft er voor de voedselbanken minder over: zie het bericht op [Katholiek Utrecht](#). Verder is het goed eraan herinnerd te worden dat de wereld groter is dan ons land en er andere problemen zijn dan het coronavirus. Daarom zij nadrukkelijk gewezen op de [vastenactie](#), die projecten steunt die jonge mensen helpen op plaatsen in de wereld waar dat niet vanzelf spreekt zich verder te scholen en voor zichzelf en elkaar aan toekomst te bouwen:

Erik Borgman, lekendominicaan
voorzitter programmaraad van het Huis van Dominicus